

Svajonų
ROMANAI

Aistra

NANCY WARREN
Vertas nuodėmės

2016 liepa–rugpjūtis

Vienungiai

Knygute.lt

Nancy Warren
(Nenci Voren)

VERTAS NUODĖMĖS

Trijų knygų serija
"*Viengungiai*"
Trečia knyga

Versta iš Nancy Warren, Final Score, 2015

© Nancy Warren, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Janina Užubalytė, vertimas iš anglų kalbos, 2016

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2016

ISBN 978-609-03-0096-1

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2016

Pirmas skyrius

Net vilkėdamas gaisrininko kostiumą Dilanas Krosas juto karštį nuo degančio namo. Vanduo milžiniškomis čiurkšlėmis tryško į liepsnojantį vasarnamį vargingoje Vašingtono dalyje. Aplink buvo daug triukšmo ir erzelio.

Liepsnos liežuviai grasino sunaikinti beveik viską - iš vasarnamio liks tik griuvėsiai. Laimė, ugnis nepersimetė į kaimyninius namus, o tai šioks toks laimėjimas.

Dilanas jau dešimt metų dirbo gaisrininku, tačiau kiekvieną kartą ugnis jam atimdavo žadą. Galbūt todėl, kad šis vyras buvo ugninga, karšta asmenybė. Kai kurie gaisrai būdavo tikros dramos, kiti - gana ramūs. Pasitaiko žmonių, kurie tiesiog ramiai susitaiko su tuo, kad visas jų turtas virsta pelenų krūva. Baisiausia, jei degančiame name miega žmogus, kurį dūmai uždusina.

Buvo pirma valanda nakties. Aplinkinių namų gyventojai, vilkintys tik chalatus ir naktinius marškinius, smalsiai stebėjo ugnies šėlsmą. Prie degančio namo priartėjo šuo ir pradėjo uostinėti, tačiau pro langą išsiveržusi liepsna jį atbaidė ir jis nubėgo šalin.

Staiga prie Dilano sustojo seno modelio *Ford* automobilis ir iš jo išlipo jauna moteris. Nepažįstamoji rankoje laikė šešių alaus skardinių pakuotę. Išlipusi ėmė žvalgytis, o pažiūrėjusi į degantį namą išpūtė akis ir pradėjo šaukti.

- Kur Teris? Teri! - be paliovos klykė ji. Galiausiai griebė Dilaną už rankos. - Teris viduje. Jis vis dar ten.

Po galais.

- Kur? - paklausė Dilanas. - Kur yra Teris?

Moteris parodė į degantį namą, lyg gaisrininkas būtų visiškai idiotas.

- Ten, pusrūsio kambaryje.

Dilanas pažvelgė į savo viršininką Leną Bučerį, kuris tik nepritariamai purtė galvą. Po kelių akimirkų Dilanas pasileido bėgti link degančio namo. Čiupo kirvį, apibėgo namą ir rado užpakalines duris, apie kurias niekas neužsiminė. Po velnių, kaimynai sakė, kad vasarnamio savininkai išvykę. Neminėjo, kad jame yra kambarys pusrūsioje su atskiru įėjimu.

Dilanui neprireikė kirvio. Pusrūsio durys nebuvo užrakintos. Kai gaisrininkas jau ruošėsi eiti į vidų, išgirdo viršininko riksmą:

- Atsitrauk, Krosai. Šalin! Tai per daug pavojinga. Dink iš ten!

Dilanas išgirdo Leno perspėjimą, tačiau tai tik įkvėpė naujų jėgų. Kažkas liko namo viduje. Jis privalo išgelbėti tą nelaimėlį.

Dilanas įėjo į vidų. Pusrūsyje buvo daug dūmų, o ugnis čirškino viską aplinkui. Prie virtuvės matėsi įėjimas į nedidelį kambarį su keistų augalų kolekcija. Tiesą sakant, tuo, kas iš jų liko. Dilanas peršoko ugnį ir vargais negalais pateko į miegamąjį. Skubėjo, nes žinojo: kiekviena akimirka yra aukso vertės. Būdamas namo viduje, Dilanas šiek tiek drebėjo, jo kūną pylė prakaitas.

Jis papurtė lovoje susmegusį vyrą. Jokios reakcijos. Tada Dilanas vyrą pakėlė. Laimei, jo kūno svoris buvo nedidelis. Dilanas užsikėlė vyrą ant peties ir patraukė link išėjimo.

Jam beveik pavyko.

Kai Dilanas ėjo link durų, ant jo užvirto kambario lubos. Visgi gaisrininkas iš paskutiniųjų stengėsi išnešti vyrą į lauką.

Po kelių akimirkų ant Dilano užkrito kažkoks sunkus daiktas, ir jis neteko sąmonės.

- Tu nevykdei mano įsakymų, - po savaitės priekaištavo Lenas Bučeris, kai gydytojas leido Dilanui grįžti į darbą. Lenas atrodė rimtai supykęs. Po vieno gaisro jo veidas liko kiek su-

bjaurotas, todėl Dilanui prieš akis atsivėrė ne pats maloniausias reginys. – Dėl tavęs turėjau rizikuoti dar dviejų gaisrininkų gyvybėmis. Visi galėjote žūti.

Dilanas nenorėjo teisintis. Jam pavyko išgelbėti Terio gyvybę. Tiesa, jis buvo narkomanas ir smulkus kvaišalų platintojas. Gaisrą tikriausiai sukėlė nepatenkinti klientai. Visgi Dilanas didžiavosi savo žygdarbiu, nors tai sukėlė viršininko nepasitenkinimą.

Lenui toks poelgis neatrodė didvyriškas.

– Man nereikia gaisrininko, kuris trokšta mirti, – karščiuodamasis dėstė jis. – Supratai?

– Taip, pone.

– Buvai arti mirties, – Dilanas suprato, kad Leno pyktis sumišęs su rūpesčiu. – Tu tikras nutrūktgalvis. Šį kartą atsipirkai smegenų sukretimu ir keliais sužeidimais. Bet tai perspėjimas, Dilanai. Ir jei vieno nepakako, suteiksiu ir antrą, – Lenas pakėlė pirštą ir parodė į Dilaną. – Noriu, kad pasiimtum kelių mėnesių atostogas. Tau reikia pagalvoti apie ateitį.

Šįsyk Dilanas nepajėgė susivaldyti.

– Kelių mėnesių atostogas? Bet man viskas gerai. Aš pasiruošęs grįžti į darbą.

– Patyrei smegenų sukretimą. Į darbą grįši

tada, kai aš leisiu. Jokių atsikalbinėjimų.

- Bet...

- Tai mano paskutinis žodis, Krosai. Pailsėk. Apsvarstyk, kodėl neklausei mano nurodymų. Kaip jaustumėsi, jei du gaisrininkai, kurie šoko gelbėti tavo gyvybės, dabar gulėtų karstuose? - karštai dėstė Lenas. - Puikiai žinai, kad taip galėjo nutikti.

- Ką man veikti tuos kelis mėnesius?

- Nežinau. Man nerūpi. Lankyk jogą, pink krepšius - daryk tai, kas nėra pavojinga gyvybei. Ir venk rūpesčių.

- Bet...

- Prisiekiu, jei sužinosiu, kad dar kartą rizikavai gyvybe, išspirsiu tave iš savo komandos, - Lenas parodė į duris. - O dabar nešdinkis.

Regis, Kesė Prais suklydo. Vaikščiodama po tuščius naujojo namo kambarius ji suprato, kad priėmė netinkamą sprendimą.

Finansų patarėjas, tėvai ir nekilnojamojo turto agentas ją įtikino, kad namas šioje Vašingtono dalyje - puiki investicija. Kesė turėjo tiek pinigų, kad galėjo įpirkti nedidelį naujos statybos kotedžą arba didelį seną namą. Visgi pasirinko šį variantą, ir dabar, vaikščiodama ant seno kilimo ir matydama paauksuotas virtuvės

dekoracijos, svarstė, ar neįsigijo visiško šlamšto.

Kesei buvo pasakyta, kad aplink gyvena ramūs kaimynai. Ji žinojo, kad teks perskaityti daugybę interjero žurnalų ir peržiūrėti galybę televizijos laidų, kol suremontuos šią seną trobą. Jau dabar Kesė įsivaizdavo, kaip išmeta senus kilimus, o virtuvėje įrengia modernų apšvietimą.

Maža to, teks atsikratyti senos vonios, kriauklės ir bjaurios kiliminės dangos.

Deja, Kesė nėra televizijos šou žvaigždė, kuri per pusvalandį sugeba atnaujinti seną namą. Ji užsiėmusi moteris, turinti ribotas pajamas. Net neišgali pasisamdyti gero interjero dizainerio.

Vaikščiodama po namo kambarius, ji vis labiau krintosi.

Apgailestavimas? Ne, tam reikėtų stipresnio žodžio. *Panika* – šis žodis tinka geriausiai.

Ką ji padarė?

– Ką aš padariau? – garsiai paklausė Kesė. Dabar ji sėdėjo graikų restorane su savo geriausia drauge Serena Long ir jos sužadėtiniu Adamu Šoniganu. Kesė aprodė jiems savo *naująjį* namą ir pakvietė kartu papietauti.

Kesė šakute pasmeigė didžiulį gabalą fetos ir

gabalėlį pomidoro.

Serena buvo žinoma trenerė. Su Kese jos susipažino prieš porą metų. Tąsyk Serena gavo darbą akvariume, kuriame dirbo ir Kesė. Ji padėjo Serenai darbe, todėl dvi moterys išsuskibičiuliavo. Dabar Serena žvelgė į Kesę ir akinamai šypsojosi:

- Ogi nusipirkai namą. Kai padarysi remontą, tai bus puikūs apartamentai ir nuostabi investicija.

- Panašu, kad renovuoti namą bus sunku, - kramtydama maistą burbėjo Kesė. - Man reikia stebuklo.

Adamas nusijuokė.

- Tau nereikia stebuklo. Pakaks rasti visų galų meistrą. Kese, pirmiausia tau reikia san-techniko ir elektriko, kurie sutvarkytų namo sistemas. Vėliau susirasi tokį nagingą vyrą kaip aš, kuris dievina remontą.

- Ar galėtum man padėti? - švelniai paklausė Kesė.

Kesė žinojo, kad jei Adamas galėtų, būtinai pagelbėtų. Šis vyras atliko savo namo renovaciją bei suremontavo kotedžą, kuriame jiedu su Serena ruošėsi gyventi po vestuvių.

- Nemanau, kad artimiausiu metu turėsiu

laiko, – atsakė Adamas ir gurkštelėjo vandens. Padėjęs stiklinę ant stalo pasakė: – Bet žinau žmogų, kuris galėtų padėti.

Kesė žinojo, kad Adamas yra perfekcionistas. Jis nerekomenduotų vidutinybės, todėl moters veide atsirado šypsena.

– Tikrai? Kas jis?

Serena dirstelėjo į Adamą.

– Ar tu galvoji tą patį, ką ir aš?

– Be jokios abejonės.

Kesė jau prieš kurį laiką pastebėjo, kaip bendrauja Serena ir Adamas. Juos sieja toks tvirtas ryšys, lyg būtų susituokę prieš daugelį metų, nors jų vestuvės dar neįvyko. Kesė laukė, kol laiminga porelė vėl atkreips į ją dėmesį.

Serena keletą akimirkų tylėjo, galiausiai linktelėjo.

– Sutinku, puiki mintis. Taip abu išspręstu savo problemas.

Adamas pažvelgė į Kesę.

– Pažįstu vyruką, kuris kelis artimiausius mėnesius neturės, ką veikti. Jam reikia užsiėmimo. Papasakosiu tau apie savo gerą draugą Dilaną Krosą.

Kesė klausėsi pasakojimo apie Dilaną – gaisrininką, kuris iš degančio namo išgelbėjo kvai-

šalų platintoją, rizikavo savo bei dviejų kolegų gyvybėmis ir nepakluso viršininko įsakymams. Remontuojant namą polinkis į herojiškus žygdarbius gali baigtis nemenkais rūpesčiais.

- Tas Dilanas Krosas pateko į bėdą, nes neklausė viršininko, - Kesė dirstelėjo į Sereną. - Kaip galiu būti tikra, kad jis klausys mano įsakymų?

- Viskas paprasta. - Adamas pasilenkė prie Kesės ir pradėjo tyliai šnabždėti: - Artėja ledo ritulio turnyras, kuriame dalyvaus mano ir Dilano komanda. Jei Krosas praras darbą, negalės dalyvauti varžybose. Tokiu atveju prarastume puikų krašto puolėją. Jei su Dilanu turėsi rūpesčių, nedvejodama paskambink. Mes su Maksu juo pasirūpinsime. - Kesė keletą kartų buvo susitikusi su milijonieriumi Maksu Varu, kuris ją ne juokais išgąsdino. Tai buvo nuožmus, griežtas tipas.

Kesė pasilenkė ir sukryžiavo rankas ant krūtinės.

- Nori, kad prižiūrėčiau vyrą, kuriam sunku tramdyti savo impulsus?

- Tiesą sakant, Dilanas - puikus vyrukas. Aš, jis ir Maksas bendraujame jau daugelį metų. Mūsų motinos buvo draugės. Būdami vaikai,

Žaidėme ledo ritulį, o kai užaugome, tapome vienos komandos žaidėjais. Puikiai pažįstu Dilaną Krosą. Jis karštakošis, tačiau jei pakliūčiau į bėdą, jis nedvejodamas man padėtų. Noriu jam atsilyginti tuo pačiu.

Kesė žinojo, kad Adamas nemeluoja. Serenos sužadėtinis yra policijos pareigūnas, todėl visada sako tiesą ir atpažįsta žmones, vertus pasitikėjimo. Jei Adamas rekomenduoja Dilaną Krosą, Kesė suteiks jam galimybę.

Be to, jai skubiai reikia visų galų meistro.

Kesė prižiūrės Dilaną Krosą, todėl dabar ji mirktelėjo Adamui taip, kaip mirkteli vaikams, kurie per ekskursijas akvariume nederamai elgiasi.

- Sutarta. Aš prižiūrėsiu tą nenaudėlį. Adamai, tu garantuoji, kad jis puikiai atliks savo darbą ir neprašys didelio atlygio.

Adamas šyptelėjo.

- Bus karšta. Net neabejoju.

Kesė čiupo ji už rankos.

- Ko aš dar nežinau?

Tada įsikišo Serena.

- Kai ką tikrai turėtum žinoti, - ji valiūkiškai dirstelėjo į Kesę. - Jo nuotrauka puikuoju gaisrininkų kalendoriuje. Jis yra birželio mėne-

sio veidas. - Serena ėmė mosuoti ranka, lyg būtų sukaitusi. - Privalai tai pamatyti....